(గత సంచిక తరువాయి)

"నాకు సంసార బాధ్యతలు లేవు కదా రాజీ. అందుకే చేయగలుగుతున్నా" ఓదార్పుగా చెప్పినా, ప్రియకు అర్థం అయ్యింది రాజికి ఇంట్లో పెద్దగా స్వతంత్రం లేదని. తను స్మతీషంగా ఉంటే గొంతులో నిరాశ ఉండేదికాదు. తన సంసారం గురించి తృప్తిగా చెప్పేది. పిల్లల గురించి సంతోషంగానే మాట్లాడింది కానీ ఏదో వెలితి.

మొదటిసారి మాట్లాడినప్పుడే ఇలా నిర్ణయించుకోవటం తప్పుగా అనిపించింది.

న్యూ యియర్ కు ఆనంద్ దగ్గరకు వెళ్ళాలని ఉంది. దాదాపు రెండేళ్ళయ్యింది తనను కలిసి. నిన్ను కలవటం ఫోనులోనే అనుకో చాలా సంతోషంగా వుంది రాజీ. తొందరలోనే అనితను కలుస్తాననిపిస్తుంది. చాలాసేపు అలాగే కూర్చుండిపోయింది అనితను తలచుకున్నప్పుడల్లా తను ఒక మంచి స్నేహితురాలిని కాలేకపోయానే అన్న ఆలోచన కృంగదీస్తుంది. తన ఆలోచనను, అభిప్రాయాన్ని అనిత మీద రుద్దాలని చూసింది. తనలాగ అనిత ఆలోచించటం లేదని పైగా అనిత మీద విపరీతంగా కోపం కూడా వచ్చేది.

ఎందుకు దూరం అయ్యింది. అయ్యాక మర్చిపోగలిగిందా? నలభైఏళ్ళ వయస్సు కనీసం ఇప్పుడన్నా మెచ్యూర్డ్‌గా ఆలోచించాలి. అనితకు ఉన్న మెచ్యూరిటీ తనలో లేదు.

లేచి ల్యాబ్ టాప్ ఆన్ చేసి ఆనంద్ దగ్గరకు టిక్కెట్టు కొనుక్కుని, ఆనంద్‌కి ఫ్లైట్ డిటైల్స్ పంపింది.

ఫ్లైట్ దిగి సూట్‌కేసు, హేండ్‌బ్యాగ్‌తో వస్తున్న ప్రియను చూసి చెయ్యి ఊపాడు ఆనంద్.

"ఇంత గ్లామరస్‌గా ఉంటే ఎలా ప్రియ? వయస్సుతో పాటూ కొంచెం మారాలి. నా కూతురేమో అనుకుంటారు కొన్నాళ్ళు పోతే." ప్రియ భుజాల చుట్టూ ఆపా?య్యంగా చెయ్యివేస్తూ అన్నాడు.

"అంతొద్దులే పద"

ఆనంద్ సిటీకి దూరంగా ఉంటాడు. కాస్త పల్లెటూరి తరహాలో చుట్టూ పొలాలు ఆవులు, గుర్రాలు చూస్తూ "ఎంత బాగుందో ఇక్కడ, కాంక్రిట్ జంగిల్‌కు దూరంగా"

"ఇంకా పెళ్ళి చేసుకోవాలనిపించటం లేదా?"

"ఇదిగో రాగానే మొదలెట్టావా? వెళ్ళిపొమ్మంటావా తిరిగి?" చిరుకోపంతో చూసింది.

"ఏంటి నీ ప్రాబ్లం ఇంటికి రాగానే మనల్ని ప్రేమించే వాళ్ళు, మనం ప్రేమించే వాళ్ళు ఎదురొస్తే ఎంతబాగుంటుందో తెలుసా?"

"సరే ఓ కుక్కపిల్లని పెంచుకుంటాణ అదీ ప్రేమగానే ఉంటుంది. పైగా పోట్లాటలు, అలకలు, సాధింపులు ఉండవు" చిలిపిగా నవ్వింది.

"ఏమంటున్నాడు మీ డేవిడ్" ఓరగా చూస్తూ అడిగాడు.

"అబ్బా ఆపు నీ గోల"

"సీరియస్ ణగా అడుగుతున్నా. డేవిడ్ నీకు కనీస్మ నాలుగేళ్ళుగా తెలుసు ఫన్ లివింగ్, మంచి పొజిషన్లో ఉన్నాడు. నువ్వంటే బాగా ఇష్టం, నేను కలిసాను కదా రెండుసార్లు. నీకు కూడా అతనంటే ఇష్టం అని అతని గురించి మాట్లాడిన ప్రతిసారి అర్థం అవుతుంది. మరి పెళ్ళి చేసుకుని ఒకే ఇంట్లో ఉండొచ్చు కదా"

"నీకు కొన్ని అర్థం కావులే వదిలెయ్యి. పిల్లల కబుర్లేంటి?" బైటకు చూస్తూ మాట మార్చింది.

చిన్నగా నిట్టూర్చాడు ఆనంద్. ఎప్పుడు పెళ్ళిమాట ఎత్తినా ఇలాగే మాట మారుస్తుంది. తనకంటూ ఎవరున్నారూ. కొంచెం సీరియస్‌గా అడిగితే "ఇప్పుడు బాగానే ఉన్నాను కదా. పెళ్ళి చేసుకోవటం మూలాన పొందే లాబం ఏంటి? నాకున్న బిజీ లైఫ్‌లో పిల్లల్ని కని వాళ్ళకు టైం కేటాయించలేను" అని మాట దాటేస్తుంది.

ఇంటికి వెళ్ళేదాక పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకున్నారు. ఆనంద్ ఉండేది మంచి లొకాలిటీ. ఎస్టేట్ హోమ్స్ అంటారు. ఎకరం పైగా స్థలంలో పెద్ద ఇల్లు.

గరాజ్‌లో కారు పార్క్ చేసి సూట్‌కేస్ తీసుకుని ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు ఆనంద్. అతని వెనకాలే నడిచింది ప్రియ.

తలుపు తీసిన శబ్దంతో లోపలనుండి రాధిక వచ్చింది. జీన్స్, టీ షర్టు జుట్టూ పైకి పెట్టుకుంది క్లిప్పుతో.

"హాయ్ ప్రియ మీరు వచ్చేటప్పటికి కాస్త ఫ్రెష్ అవుదామనుకుంటే కానీ ఈ పిల్లల గోల, బైట ఆటలు" నవ్వుతూ ఎదురొచ్చింది.

"అరే ఏంటీ సంజాయిషీలు. ఎలా ఉన్నావు?" రాధికను ఆప్యాయంగా హత్తుకుంది ప్రియ.

రాధికతో కూడా మంచి స్నేహం ఉంది ప్రియకు. సరదాగా నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ ఉంటుంది. ఆనంద్‌కు తగిన సహచరి.

"ఏరి వాళ్ళిద్దరూ?" అడిగాడు ఆనంద్.

"బైట ఆడుకుంటున్నారు. చలిగా ఉంది అని ఇందాకటినుండి అడుగుతున్నా నా వల్లకాదు ఇక వాళ్ళతో" నవ్వింది రాధిక.

ఆనంద్ బైటకు వెళ్ళి ఏమి చెప్పాడో కానీ, పిల్లలు లోపలికి వచ్చారు.

"ఎంత పెద్దవాళ్ళయ్యారు. శ్రావ్య మరీను. మరీ ఇన్నాళ్ళయ్యిందా నేను కలిసి"

పిల్లలు సిగ్గుగా ఆనంద్ వెనకాల ఉండిపోయారు.

"ప్రియ ఆంటీ గుర్తులేదా లాస్యా. హల్లో చెప్పవేంటి" మృదువుగా గుర్తు చేసింది రాధిక.

"మీ కోసం ఏం తెచ్చానో చూడండి కం హియర్" సూట్ కేస్ తెరుస్తూ పిలిచింది ప్రియ.

తాను తెచ్చిన బొమ్మలు, చాక్లెట్లు పిల్లలిద్దరికి ఇచ్చింది.

"ఇన్ని తెచ్చావేంటి? వీళ్ళకు బొమ్మలు ఎక్కువయ్యాయసలు దేనితోనూ రెండు రోజులకంటే ఆడరు. "

"నీకెందుకు మధ్యలో మేమందరం ఒక పార్టీ, ఎంత ముద్దుగా ఉన్నారో. నీ పోలిక రాలేదు అందుకే ఇంత క్యూట్‌గా ఉన్నారు" ఆనంద్ వైపు చూసి నవ్వింది ప్రియ.

"రాధిక - ఈ డ్రెస్సెస్ తెచ్చాను, పిల్లల సైజ్ ఊహించి కొన్నాను, సరిపోతాయో లేదో, లేకుంటే ఇక్కడ మేసిస్‌లో మార్చేద్దాం" అని ప్యాకెట్టు రాధిక చేతికి ఇచ్చింది.

"టీ తాగుతావా ప్రియ లేక కాఫీనా?" ప్లేట్లలో స్వీట్సు, చక్కిలాలు పెడుతూ అడిగింది రాధిక.

"టీ తాగుతా. చాలా రోజులయ్యింది, మన ఇండియన్ అల్లం టీ తాగి. "అంతగా అడగాలా" పిల్లల్ని స్నానం చెయ్యటానికి వాళ్ళ రూమ్స్‌లోకి పంపి వంటింట్లోకి నడిచింది రాధిక.

రాధికతోపాటు వంటింట్లోకి వచ్చింది ప్రియ.

"ఏంటి న్యూయిర్ ప్లాన్స్. ఏమైనా పార్టీలు ఉన్నాయా?" అనుకోకుండా ఈ ట్రిప్ వేశాను.

"అలా ఏమీ లేదు ప్రియ. చాలా హ్యాపీగా ఉంది నువ్వు రావటం. చాన్నాళ్ళయింది కదా మనం కలసి"

అందరూ కలిసి భోజనం చెయ్యటం మధ్య మధ్యలో పిల్లల పేచీలు, రాధిక ఆనంద్ వారిని సముదాయించి నచ్చచెప్పే పద్ధతి ఎంతో ముచ్చటగా అనిపించింది.

పిల్లల్ని నిద్రపుచ్చటానికి తీసుకువెళుతూ చెప్పింది రాధిక "మీ ఇద్దరి కబుర్లు. ఇప్పుడే అవ్వవని తెలుసు. గుడ్ నైట్"

"వైన్ తీసుకుంటావా ప్రియ?"

"యా! గివ్ మి సమ్" సోఫాలో కాళ్ళుపైకి మడతపెట్టుకుని, క్విల్ట్ కప్పుకుని సౌకర్యంగా కూర్చుంది ప్రియ.

వైన్ గ్లాసు ఒకటి ప్రియకు ఇచ్చి, ఒకటి తాను తెచ్చుకుని పక్కనే ఉన్న సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

"చెప్పు ఎలా ఉంది నీ జాబ్. బాగా ట్రావెల్ చేస్తున్నావు కదా" వైన్ తాగుతూ అడిగింది ప్రియ.

"ఒక్కోసారి తప్పదు కానీ ఇదివరకటి కంటే తగ్గించా. అందుకే జాబు మారాను. శ్రావ్య చిన్నపిల్లగా ఉన్నప్పుడు రాధిక బాగా ఇబ్బంది పడింది. నేనేమో కన్సల్టెన్సీతో బాగా తిరిగేవాడిని, పాపం ఒక్కతే ఎలా తిప్పలు పడిందో. ఇంటిని చూసుకోటానికి జాబు కూడా మానేసింది కదా. వాళ్ళ అమ్మా నాన్న కొన్నాళ్ళు ఉన్నారు. కానీ రాధీనే కదా బైట పనులు అన్నీ చూసుకోవాలి. అందుకే ఆ పాత జాబు వదిలేసి దీంట్లోకి మారాక బాగుంది.

"నీ ఫ్యామిలీని చూస్తుంటే చాలా ముచ్చటగా ఉంటుంది ఆనంద్. ఐయా!ం ష్యూర్ మీకు కూడా అందరి జంటల్లాగే పోట్లాటలు, కీచులాటలు ఉండొచ్చుకానీ మీ ఇద్దరి మధ్య ఉండే అవగాహన, ప్రేమ చాలా బాగుంటుంది. రాధిక ఒకసారి చెప్పింది 'ఆనంద్ నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్' అని. ఒక భర్తకు ఇంతకంటే మంచి కాంప్లిమెంట్ దొరకదేమో?"

"ప్రేమలో ఉండే మహిమ ఇదేనేమో" నవ్వాడు ఆనంద్

"అవతలి వాళ్ళు ఒకవేళ పొరపాట్లు చేసినా అర్థం చేసుకుంటాం. చాలామంది మొదటి చూపులోనే ప్రేమించాం అంటారు. అది ఆకర్షణ. ఒక వ్యక్తిని ప్రేమిస్తున్నామని మనకు తెలియకుండానే జరిగిపోతుంది. వారి సాంగత్యంలో మనం ఎలా ఉంటున్నామో తెలియాలంటే కొంత సమయం పడుతుంది - అప్పుడే మనకు అర్థం అవుతుంది ఆ వ్యక్తి లేకుంటే మన జీవితం సంపూర్ణం కాదని, కోపం రావొచ్చు, మాట్లాడుకోకుండా కొన్ని రోజులు ఉండొచ్చు, కానీ మానసికంగా దూరంగా ఉండలేరు"

కొద్ది క్షణాలు మౌనంగా ఉండిపోయారు లేచి వెళ్ళి తన గ్లాసులో ఇంకొంచెం వైన్ తెచ్చుకుని కూర్చున్నాడు.

"ప్రియ మనం దాదాపు పదిహేడు సంవత్సరాలుగా స్నేహితులం. నీతో అన్నీ చెప్పగలుగుతాను. రాధికను ప్రేమిస్తున్నా అని మొదట నీకే చెప్పాను. ఇన్నాళ్ళూ నీ అభిప్రాయాలకు గౌరవం ఇచ్చి కొన్ని విషయాల్లో పట్టుపట్టలేదు. కానీ ఇవాళ్ళ అడుగుతున్నా. ఎందుకు నీ జీవితాన్ని డేవిడ్‌తో పంచుకోవు. పోనీ తనంటే నీకు ఇషం లేదా అంటే అదీ కాదు. కమిట్ మెంట్ అంటే భయమా?"

చిన్నగా నిట్టూర్చింది ప్రియ.

"నా జీవితంలో చిన్నప్పుడు జరిగిన సంఘటన నీకు తెలుసు. బహుశా ఆ తర్వాత నేను చాలా సినికల్‌గా అయిపోయా. ప్రేమ మీద, రిలేషన్ షిప్స్ మీద నమ్మకం లేదు నాకు. అవసరార్థం ప్రేమ అనే ముసుగు వేసుకుంటారు అనుకునేదాన్ని. మా అమ్మా నాన్న చూడు పెళ్ళి చేసుకున్నారు కాబట్టి ఒకే ఇంట్లో ఉన్నారు. జీవితాంతం కలిసి ఉన్నారు. ప్రేమగా ఉన్నారా? కలిసి ఉండాలి అని సమాజం శాసిస్తుంది, సో .. ఉంటారు. ఇదే నేను చూసిన చాలా కుటుంబాల్లో"

వైన్ గ్లాస్ టేబుల్ మీద పెట్టి మళ్ళీ చెప్పసాగింది.

"మొట్టమొదటి సారి నేను సినికల్‌గా ఆలోచించుకుండా గమనించింది అనిత స్టీవ్‌ల ప్రేమ. ఎంత బాగుండేవారు ఇద్దరూ. వారి మధ్య అసూయ, కోపాలు కూడా ఎప్పుడూ చూడలేదు. స్టీవ్‌తో పరిచయం ప్రేమ పెరిగే కొద్దీ అనిత మొహంలో ఒకరకమైన వెలుగుండేది. ఇద్దరూ కలిసి జీవించాలని మనఃస్ఫూర్తిగా కోరుకున్నాను. They were incomplete without each other. కానీ ఏమి జరిగింది. నా నమ్మకం మీద, అనిత అతనిమీద పెంచుకున్న ప్రేమ మీద దెబ్బ కొట్టాడు స్టీవ్. నేను తనను క్షమించలేను. ఇలా గట్టిగా కఠినంగా మాట్లాడుతున్నానని అనిత నన్ను కూడా దూరం పెట్టింది. ఎంత మంచి స్నేహితురాలిని కోల్పోయాను."

"ఎందుకీ మాటలన్నీ ఇప్పుడు ప్రియ. ఎప్పుడో జరిగిందది. ఎవరి పరిస్థితులు ఆలోచనలు వారివి. అందరూ ఒకేలాగా ఆలోచిస్తే ప్రపంచంలో ఇన్ని రకాల మనఃస్తత్వాలు ఎందుకుంటాయి. దానికి డేవిడ్‌తో నీ జీవితం పంచుకోటానికి సంబంధం ఏంటి?" నచ్చచెప్పబోయాడు ఆనంద్.

"ఈ లైఫ్ బాగానే ఉంది కదా. నిజమే ఇద్దరికీ ఒకరంటే ఒకరికి ఇష్టం ఉంది. కామన్ ఫ్రెండ్స్ ద్వారా అయిన పరిచయం చాలా కొద్ది కాలానికి బలపడింది. మంచివాడు, చాలా సరదాగా ఉంటాడు. He respects my work and commitments. ఇద్దరివీ చాలా బిజీ జీవితాలు ఇద్దరమూ విపరీతంగా ప్రయాణాలు చేస్తాం. వారానికి ఓసారి లేకుంటే వీకెండు రెండు రోజులు కలవటానికి మాత్రమే వీలవుతుంది. ఒక్కోసారి అదీ ఉండదు. రెండు వారాలు కలవము. కుదరదు అంతే. కలిసినప్పుడు ఆ టైంను ఎంజాయ్ చేస్తాం. బాగానే ఉంది కదా ఈ ఎరేంజ్ మెంట్ పెళ్ళి చేసుకుంటే ఎక్స్‌పెక్టేషన్స్ పెరిగిపోతాయి. హక్కులు పెరిగి ప్రేమ ఉండదేమో. అవసరమా ఆ చిరాకులు, పోట్లాటలూ?"

ఓ నిముషం మౌనంగా మళ్ళీ చెప్పసాగింది.

"నీకు తెలుసు నేను ఉమెన్స్ హెల్ప్ గ్రూప్‌లో ఎంత ఏక్టివ్‌గా ఉంటానో. ఒక్కోసారి అవసరార్థం అర్ధరాత్రి కూడా వెళ్ళి సహాయం చెయ్యవలసి వస్తుంది. ఇంకో వ్యక్తి ఇంట్లో ఉంటే ఆ ఫ్రీడం ఉంటుందా? అసహాయంగా ఉన్న ఆడవాళ్ళు అత్యాచారానికి గురైన చిన్నపిల్లలు, ఆత్మరక్షణ కోస్మ ఇంట్లోనుండి పారిపోయిన వాళ్ళు. ఇలా ఎంతోమంది. నా శక్తి కొద్దీ నేను సహాయం చేస్తున్నా. ఇది నేను ఎవ్వరికోసమూ కాంప్రమైజ్ అయ్యి వదులుకోలేను" తీవ్రంగా అన్నది ప్రియ

"నిజమే ఇది నీ జీవితం. కానీ నీ జీవితం సంగతి డేవిడ్‌కు తెలుసు. అతనితో మాట్లాడు" ఆలోచించు ప్రియ. ఎంతో తెలివిగలదానివి. కానీ నీ పర్సనల్ లైఫ్‌లో ఎస్కేపిజం ఎక్కువగా ఉంది. నీలో ఉన్న ఇన్‌సెక్యూరిటీపై గెలుపు"

ప్రియ ఏమీ మాట్లాడక పోవటం చూసి "పద చాలా లేట్ అయ్యింది. పడుకుందా" అంటు లేచాడు ఆనంద్.

చాలాసేపు నిద్రపట్టలేదు ప్రియకు. ఎన్నో ఆలోచనలు, మనసంతా సంఘర్షణ కలగా పలగమైలన్ ఆలోచనలు.

ఎన్నో నెలలుగా తొక్కిపెట్టిన ఆలోచనలు, ఆనంద్ మాటల వలన, తేనెతుట్టె పై రాయి విసిరితే, తేనెటీగలని ఒక్కసారే దాడి చేసినట్లు.

ఎందుకు డేవిడ్‌తో జీవితం పంచుకోలేకపోతుంది. రెండేళ్ళ క్రితం ప్రపోజ్ చేశాడు. వద్దని తిరస్కరించింది.

తను నిజంగా ఎవ్వరినీ ప్రేమించలేదేమో. కానీ డేవిడ్ అంటే నిజంగానే చాలా ఇష్టం. మరి ఇష్టమైన వారితో జీవితం పంచుకోవాలన్న సహజమైన కోరిక తనలో ఎందుకు లేదు.

టైం చూసుకుంది. శాండియోగోలో పదకొండు అవుతుంది. డేవిడ్ మెలుకువగానే ఉంటాడేమో

"నిద్రపోతున్నావా" అంటూ డేవిడ్‌కు మెసేజ్ చేసింది.

ఓ నిమిషం పాటు ఏమీ సమాధానం రాలేదు. నిద్రపోయాడేమో అని అనుకుంటుండగా ఫోన్ మోగింది.

"సారీ ఊరికే మెసేజ్ చేశా" సంజాయిషీ ఇచ్చింది.

"ఏమైందీ? ఆర్యూ ఓకే?" డేవిడ్ గొంతు నిద్రలో ఉన్నట్లుగా ఉంది.

చాలా గిల్టీగా అనిపించింది ప్రియకు.

"రియల్లీ సారీ నిద్రపట్టలేదు. నువ్వు నిద్రపోయి వుంటావనుకోలేదు"

"ఏమీ పర్లేదు. ఎందుకో తొందరగా నిద్రపట్టేసింది. టివి చూస్తూ సోఫాలో నిద్రపోయా. మంచిదయ్యింది. ఇప్పుడు లేచా లేకుంటే రేపు మెడ పట్టేసేది. నువ్వుకూడా లేపు మెడ మసాజ్ చెయ్యటానికి" తేలికగా నవ్వేశాడు.

Post your comments

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)